

- 5) zaviazal Radu na náhradu trov konania,
6) zaviazal Radu na náhradu škody.

Žaloba podaná 26. septembra 2006 – Komisia Európskych spoločností/Spolková republika Nemecko

(Vec C-401/06)

(2006/C 294/55)

Jazyk konania: nemčina

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolyateľ tvrdí, že Rada a Komisia sú povinné rešpektovať práva chránené Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv (ďalej len „dohovor“) a túto povinnosť nemôžu zrušiť, iba ak je výsledkom takého zrušenia zachovanie „spoň rovnocennej ochrany“.

Ďalej uvádza, že ochrana poskytovaná prostredníctvom zásahu Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov (ďalej len „BR OSN“) nie je rovnocenná ochrane podľa dohovoru.

Odvolyateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď:

- i) priamo neposúdil, či BR OSN poskytuje ochranu rovnocennú ochrane podľa dohovoru, a to najmä vo vzťahu k jeho článkom 6, 8, 13 a článku 1 protokolu č. 1 dohovoru, a
- ii) preskúmal zásah BR OSN nepriamo, podľa zásady *ius cogens*, a nie odvolaním sa na ochranu podľa článkov 6, 8, 13 dohovoru a článku 1 protokolu č. 1 dohovoru.

Ďalej tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že obmedzenie užívania majetku nebolo relevantné vzhľadom na podstatu vlastníckeho práva.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 881/2002 z 27. mája 2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001, ktoré zakazuje vývoz určitého tovaru a služieb do Afganistanu, posilňuje zákaz letov a rozširuje zmrazenie finančných prostriedkov a ďalších finančných zdrojov vo vzťahu k Talibanu v Afganistane (Ú. v. ES L 139, s. 9; Mim. vyd. 18/001, s. 294).

(²) Nariadenie Komisie (ES) č. 2049/2003 z 20. novembra 2003, ktorým sa dvadsiaty piatykrát mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 467/2001 (Ú. v. EÚ L 303, s. 20; Mim. vyd. 18/002, s. 219).

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: D. Triantafyllou, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Spolková republika Nemecko si nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej z článku 9 ods. 2 písm. e) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 (¹) o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia tým, že v prípade činnosti vykonávateľa závetu miesto poskytovania služieb nie je stanovené podľa článku 9 ods. 2 písm. e) šiestej smernice, keď sa služba poskytuje zákazníkom usadeným mimo Spoločenstva, alebo daňovníkom usadeným v Spoločenstve, avšak mimo krajiny dodávateľa,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážky šiestej smernice sa za miesto poskytovania určitých služieb, ktoré sa poskytujú zákazníkom usadeným mimo Spoločenstva, alebo daňovníkom usadeným v Spoločenstve, avšak mimo krajiny dodávateľa, považuje miesto, kde zákazník založil svoj podnik, alebo kde má trvalé pôsobisko, kde sa služby poskytujú, alebo v prípade neexistencie žiadneho z uvedených miest, miesto, kde má trvalé bydlisko alebo kde sa väčšinou zdržiava. Týmito službami sú služby poradcov, technikov, konzultačných agentúr, právnikov, účtovníkov a iné podobné služby. Toto ustanovenie smernice je kolíznou normou, ktorá určuje miesto zdanenia služieb a vymedzuje príslušnosť členských štátov.

Podľa nemeckých právnych predpisov a z nich vychádzajúcej správnej praxe daňových orgánov je miestom poskytovania služby vykonávateľa závetu miesto, z ktorého podnikateľ poskytuje svoje služby. Miesto sa v prípade týchto služieb neurčuje podľa článku 9 ods. 2 písm. e) smernice, keď sa poskytujú zákazníkom usadeným mimo Spoločenstva, alebo daňovníkom usadeným v Spoločenstve, avšak mimo krajiny dodávateľa.

Tato právná úprava a správna prax nie je v súlade s ustanoveniami článku 9 šiestej smernice. V prípade služieb poskytovaných vykonávateľom závetu zákazníkom usadeným mimo Spoločenstva, alebo daňovníkom usadeným v Spoločenstve, avšak mimo krajiny dodávateľa, ide o služby, ktorých miesto poskytovania sa má určiť podľa článku 9 ods. 2 písm. e) šiestej smernice.

Komisia zastáva na rozdiel od argumentácie nemeckej vlády názor, že činnosti vykonávateľa závetu patria aj k činnostiam, ktoré vykonáva hlavne a obvykle právnik. Pri posúdení nemožno vychádzať z názvu povolania, ale z činnosti ako takej: rozhodujúca je povaha poskytovanej služby.

Pojem „iné podobné služby“ sa nevzťahuje na jeden prvok, ktorý je spoločný pre činnosti uvedené v článku 9 ods. 2 písm. e) tretej zarážke šiestej smernice. Stačí, ak posudzovaná služba je podobná niektorej z činností výslovne uvedenej v tomto predpise. To platí vtedy, ak obe činnosti slúžia tomu istému účelu. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora je predmetom hlavnej a obvyklej činnosti právnik zastupovanie a obhajoba záujmov klienta. Pokiaľ Súdny dvor vychádza zo „zastupovania a obhajoby záujmov klienta“, táto podmienka je splnená aj v prípade činnosti vykonávateľa závetu: vykonávateľ závetu totiž zastupuje a obhajuje záujmy poručeného. Jeho činnosť zodpovedá činnosti povolaného nezávislého zástupcu a poradcu. Z okolností, že výkon závetu nie je činnosťou vyhradenou právnikovi, nemožno vyvodit' záver, že tieto dve činnosti neslúžia rovnakému účelu.

(¹) Ú. v. ES L 145, s.1; Mím. vyd. 09/001, s. 23.

Odvolanie podané 27. septembra 2006: Chafiq Ayadi proti rozsudku druhej komory Súdu prvého stupňa z 12. júla 2006 vo veci T-253/02, Chafiq Ayadi/Rada Európskej únie

(Vec C-403/06 P)

(2006/C 294/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťel: Chafiq Ayadi (v zastúpení: H. Miller, solicitor a S. Cox, barister)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, Komisia Európskych spoločstiev

Návrhy odvolateľa

Odvolaťel navrhuje, aby Súdny dvor určil, že:

- rozhodnutie Súdu prvého stupňa sa zrušuje v celom rozsahu,
- články 2 a 4 a príloha 1 Nariadenia Rady (ES) č. 881/2002 (¹) sú neplatné, keďže sa priamo a osobne týkajú odvolateľa,
- Rada je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli odvolateľovi v tomto konaní a v konaniach na Súde prvého stupňa.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaťel tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď:

- a) nevyslovil, že článok 308 ES v spojení s článkami 60 ES a 301 ES nepriznáva Rade právomoc vykonať napadnuté opatrenia;
- b) nevyslovil, že výkon napadnutých právomocí porušil základnú zásadu subsidiarity a/alebo článok 5 ES druhý odsek;
- c) nevyslovil, že pri výkone napadnutých opatrení bola porušená základná požiadavka konania, ktorou je požiadavka, aby Rada uviedla dostatočné dôvody, pre ktoré opatrenia považované za nevyhnutné nemôžu byť stanovené samotnými členskými štátmi;
- d) vyslovil, že rozhodnutia Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov („BR OSN“), ktoré sa vzťahujú na členské štáty Organizácie spojených národov, sú záväzné pre členské štáty a/alebo Spoločenstvo;
- e) vyslovil, že súdy Spoločenstva môžu zrušiť iba opatrenie Spoločenstva, ktorým sa preberá rozhodnutie BR OSN, s odvolaním sa na zásadu *ius cogens* a nevyslovil, že môžu zrušiť uvedené opatrenie v záujme ochrany ľudských práv uznaných právnym poriadkom Organizácie spojených národov;
- f) nevyslovil, že napadnuté časti nariadenia č. 881/2002 porušujú odvolateľove ľudské práva.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 881/2002 z 27. mája 2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001, ktoré zakazuje vývoz určitého tovaru a služieb do Afganistanu, posilňuje zákaz letov a rozširuje zmrazenie finančných prostriedkov a ďalších finančných zdrojov vo vzťahu k Talibanu v Afganistane. Ú. v. ES L 139, s. 9.